

ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Αριθ. 3.

Σάββατον 24/5 'Ιανουαρίου 1878.

Τιμή 3 χαρτόγραφα.

Κωνσταντινούπολις, 23/1 'Ιανουαρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ.

Αύθιμερόν τῇ ἐκδόσει τοῦ τελευταίου ἡμῶν φύλλου αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἐκόμισαν τὸ κείμενον τῆς περὶ μεσολαβήσεως ἐγκυκλίου τοῦ Σερβὲρ πασσᾶ εἰς τοὺς παρὰ ταῖς μεγάλαις δυνάμεσιν ἀντιπροσώπους τῆς Γ. Πύλης, ἐγκυκλίου φεροῦσης ἡμερομηνίαν 30/12 δεκεμβρίου 1877. Ἀναλύσαντες ἤδη αὐτὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις φύλλοις περιττὸν νομίζομεν νὰ πράξωμεν τοῦτο διὰ μακροτέρων, ὅσῳ μάλιστα οὐδαμῶς ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἠδυνήθη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις μεσολαβήσεως καὶ εἰρήνης.

Ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν διαφορῶν ἀπαντήσεων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων θετικῶς γινώσκειται ἡ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἐπιδοθείσης εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν τὴν παρὰσκευὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Διὰ ταύτης ὁ κύμης Ἀνδράσσυ ἐδήλου ὅτι δὲν ἐθεώρει τὴν ἐγκύκλιον παρέχουσαν ἀποχρῶσαν βάσιν εἰρήνης πρὸς μεσολάβησιν, ἐπερὺλάσσετο δὲ διὰ τὴν Αὐстроουγγαρίαν τὸ δικαίωμα τοῦ μετασχεῖν ὡς ἐγγυήτριαν δύναμιν εἰς τὰς πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ πολέμου διαπραγματεύσεις. Ὁμοίᾳ λέγεται ὅτι ἐγένετο καὶ ἡ τῆς Γαλλίας ἀπάντησις θεωρούσης ἐπίσης τὴν τουρκικὴν ἐγκύκλιον ὡς μὴ παρέχουσαν βάσιν διαπραγματεύσεων δίδουσαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας. Ἡ Ἰταλία ἀνέμενε τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἄλλων δυνάμεων ὅπως ἀποφανθῇ, ἡ δὲ Γερμανία καθαρῶς καὶ ἀπλῶς ἀπεποιεῖτο πᾶσαν μεσο-

λάβησιν, καὶ τοῦτο πρὸς αὐτὸ τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης, καὶ συνίστα τὴν ἄμεσον καὶ χωριστὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν δύο ἐμπολέμων. Μάτην ἡ Ἀγγλία προσεπάθησε νὰ ἐπισπᾶσθαι εἰ μὴ πᾶσας ἀλλὰ τινὰς τοῦλάχιστον τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς θεωρίαν, ὅτι ἠδύνατο ἡμιεπιστήμως καὶ ἐμπιστευτικῶς ν' ἀνακοινωθῇ ἡ τουρκικὴ ἐγκύκλιος εἰς τὴν Ῥωσίαν ὅπως γνωσθῶσιν αἱ ἀποφάσεις καὶ προθέσεις αὐτῆς ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης.

Μετὰ τὸ πρῶτον τοῦτο νυχάγιον ἐγνώσθη ὅτι ὁ Σουλτάνος, κατ' εἰσήγησιν τῆς Ἀγγλίας, ῥητήσατο τὴν μεσολάβησιν αὐτῆς διὰ νέας αἰτήσεως, ἐν ᾗ ἐτίθεντο βάσεις εἰρήνης ἡ ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀποδοχὴ τοῦ προγράμματος τῆς συνδιασκέψεως, ἡ ἐπ' ἀνάρθρωσιν τῶν μεθορίων ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἡ ὀριστικὴ διαρρύθμισις τῶν ζητημάτων τῆς ἐλευθεροπλοίας τῶν πορθμῶν, τῆς Ῥωμανίας, τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου ὑπὸ τῶν συνυπογραψαῶν τὴν παρισινήν συνθήκην δυνάμεων. Τὸ διᾶხημα τοῦτο τοῦ Σουλτάνου γνωσθὲν ἐν Λονδίνῳ τὸ παρελθὸν σάββατον ἐπεκροτήθη ὁμοθυμῶς σχεδὸν ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ ἄπλετον προῦκάλεσεν ἐνθουσιασμόν, οὗ ἀποτελέσματα ἐγένοντο ἡ συγκρότησις μεγάλου συλλαλητηρίου, ἡ ἐπικράτησις τῶν φιλοπολέμων πύθων καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου. Ἀναπόδραστος παρὰ πάντων σχεδὸν ἐθεωρήθη ἡ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας ῥῆξις, ἐὰν ἡ τελευταία αὕτη δύναμις ἀπεποιεῖτο τὴν μεσολάβησιν, καὶ ἐπιδεικτικώτερόν πως ἡγγέλ-

λατο ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Χάβας ὅτι ἡ βασι-
λισσα Βικτωρία ἀπεφάνετο ὀριστικῶς ἐν ἐπι-
στολῇ πρὸς τὸν λόρδον Βήκονσφελδ ὅτι τοῦ
λοιποῦ ἀποβαίνει ἀναγκαστικὰ ἐντονος ἐνέργεια
πρὸς προστασίαν τῶν ἀπειλουμένων ἀγγλι-
κῶν συμφερόντων καὶ ἐπέμεινε ὅτι ἀνάγκη
πλήρους συμφωνίας μεταξὺ πάντων τῶν ὑ-
πουργῶν ἐν τῷ σοβαρωτάτῳ τούτῳ ζητήματι.
Ἐπιπροσέτιθετο μάλιστα ὅτι τὸ ἀγγλικὸν
ὕπουργεῖον προτιθέμενον τὴν αἴτησιν πιστώ-
σεων παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ἐνδεχομένην ἐνέρ-
γειαν θὰ προέβαινε καὶ μέχρι διαλύσεως αὐ-
τῆς ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, καὶ προηγγέλ-
λατο ὅτι ἡ βασίλισσα ἐν τῇ ἐναρκτηρίῳ αὐ-
τῆς λόγῳ θὰ κηρύξῃ ὅτι ἀδύνατον ἡ Ἀγ-
γλία ν' ἀποδεχθῇ διευθέτησιν τῶν ἐν Ἀνα-
τολῇ ἀνευ αὐτῆς, ἐὰν μάλιστα τροποποιη-
θῶσιν αἱ συνθήκαι, ὧν μετέσχεν. Ἐγνωστο-
ποιεῖτο ταύτοχρόνως ὥσει σάλπισμα πολέμι-
στῆριον ὅτι ὁ ἐν Πλυμουθὶ ἀγγλικὸς στόλος
διετάχθη νὰ ᾔηται ἑτοιμος πρὸς ἀπόπλουν
τῇ 5/17 ἰανουαρίου, ἥτοι αὐθημερὸν τῇ συγ-
καλέσει τοῦ Κοινοβουλίου.

Τούτων ἐν Ἀγγλίᾳ γινομένων, ἅπας ἄρ' ἑτέρου ὁ ῥωσικὸς τύπος καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἐν Ῥωσίᾳ τάξεις ἀπεφαίνοντο κατὰ πάσης με-
σολαβήσεως καὶ ὑπὲρ χωριστῆς εἰρήνης ἐκπλη-
ρούσης τὸν σκοπὸν τοῦ πολέμου καὶ ἱκανο-
ποιούσης τὰς μεγάλας θυσίας τῆς Ῥωσσίας.
Πρὸς τὸ γενικὸν τοῦτο αἶσθημα τοῦ λαοῦ σύμ-
φωνος ἐφάνη καὶ ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις, ὃ δὲ
αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος πρὸς ἐπιτροπὴν τῶν
προκρίτων ὁμιλῶν καὶ τὸν λόγον ποιούμενος
περὶ τῶν μεσιτικῶν ἀποπειρῶν διεκήρυττε
τὴν 13/25 ὅτι ἡ Ῥωσσία τεθωρακισμένη ἐστὶ
κατὰ πάσης ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἐν Ἀνατολῇ
ὑφεστῶσαν πάλιν.

Ἐν τούτοις ἡ Ἀγγλία ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν
ῥωσικὴν κυβέρνησιν τὴν τελευταίαν πρὸς αὐ-
τὴν αἴτησιν τῆς Πύλης περὶ μεσολαβήσεως καὶ
τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς, ἐπιμένοντα ἐπὶ τῆς ἀ-
νάγκης τῆς εἰρήνης καὶ καταδεικνύοντα ὅτι
μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀποδοχὴν τοῦ
προγράμματος τῆς συνδιασκέψεως τῆς Κων-

σταντινουπόλεως, ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἐγένετο ὁ
πόλεμος ἐξετελέσθη καὶ οὐδεμία ἔλλογος ὑφί-
σταται αἰτία πρὸς παράτασιν αὐτοῦ. Ταύ-
τοχρόνως ἐκοινοποιεῖ τὸ διάβημα αὐτῆς τοῦτο
εἰς τὰς συνυπογραψάσας τὴν παρισινὴν συνθή-
κην δυνάμεις, ἐκφράζουσα τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὴν
ὑποστήριξιν αὐτῶν πρὸς ἐπίτευξιν εἰρήνης, ἥ-
τις τοσοῦτον ποθητὴ ἐστὶν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς
δυνάμεις. Εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην τῆς
Ἀγγλίας ἐδόθη παρὰ τῆς Ῥωσσίας ἀπάντη-
σις, ἥς δὲν ἔχομεν εἰσέτι τὸ καίμενον ἢ τὴν
ἐννοίαν, ἀλλ' ἥτις ὅπως δῆποτε εἶναι ἀρνη-
τικὴ. Ἡ Ῥωσσία, λέγεται, δὲν ἀποδέχεται
μεσολαβήτιν, ἀλλ' εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ
διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Πύλης, ἐὰν αὐτὴ
αὕτη δι' ἀμέσου παρὰ τῇ Ῥωσίᾳ διαβήμα-
τος ἐκδηλώσῃ τὸν πόθον αὐτῆς περὶ συνομο-
λογήσεως τῆς εἰρήνης. Ἀγνοοῦμεν κατὰ πό-
σον δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς πληρο-
φορίας μιᾶς ἐνταῦθα τουρκικῆς ἐφημερίδος ἐ-
πιπροστιθείσης ὅτι πλὴν τούτου ἡ Ῥωσσία ἐ-
δήλωσεν ὅτι τότε μόνον θ' ἀποδεχθῇ προτά-
σεις περὶ εἰρήνης, ὅταν οἱ νικηφόροι αὐτῆς
στρατοὶ τὸν Αἴμον διαβάντες προελάνωσιν
ἐπὶ τὴν Ἀδριανούπολιν.

Ὅπως δῆποτε ἡ ἀρνητικὴ αὕτη τῆς Ῥωσσίας
ἀπάντησις προὐκάλεσε τὸ ἐναντίον τοῦ προσδο-
κωμένου ἀποτελέσματος. Ὡς ἐκ μαγείας ὁ φιλο-
πόλεμος ὄργασμός ὁ ἐκδηλωθεὶς ἐν Λονδίνῳ
ἀπὸ τοῦ παρελθόντος σαββάτου μέχρι τῆς τρί-
της ἔπχυσε, τὸ δὲ πολύκροτον τοῦ σαββάτου
συλλαλητήριον ὅπερ μετὰ σφοδρὰν συζήτησιν
ἐλάβανεν ἐπὶ τέλους τὴν ἀπόφασιν ὅτι «ἐὰν
ἡ κυβέρνησις ἀπορρίψῃ τὸν πόλεμον, δέον καὶ
τὸ ἔθνος ν' ἀποδεχθῇ αὐτόν» διαδέχονται συλ-
λαλητήρια ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Οὐχὶ πλέον μό-
νος ὁ Χρόνος καὶ τὰ Ἡμερήσια Νέα ὄργανα
ἀνέκαθεν ὑπὲρ τῆς ἀγγλικῆς οὐδετερότητος
τεταγμένα, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐωθινὸς Ταχυδρό-
μος καὶ ἡ Σημαία, ὑπουργικὴν ἔχοντα τὴν
χρονὴν καὶ πολλὴν πικρίαν κατὰ Ῥωσσίας πολ-
λάκις ἐκφράσαντα, ἐθεώρησαν τὴν ῥωσικὴν
ἀπάντησιν ἱκανοποιούσαν τὴν Ἀγγλίαν· μόνος
δ' ὁ Ἡμερήσιος Τηλέγραφος ἔμεινε πιστὸς

θεωρῶν αὐτὴν ἐξυβριστικὴν. Τί τὸ προκαλέσαν τὴν αἰφνιδίαν ταύτην κατεύναν καὶ μεταβολὴν τῶν πνευμάτων δὲν δυνάμεθα εἰσέτι νὰ κρίνωμεν ἀσφαλῶς, καθὰ μὴ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ κείμενον τῆς ῥωσικῆς ἀπαντήσεως· ἀλλὰ δύναται τις νὰ προεικάζῃ οὐχὶ ἀλόγως ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη φέρει τὸν τύπον τῆς εὐγενείας καὶ ἀδρότητας, ἐφ' ᾧ διέπρεψαν πάντοτε οἱ ῥῶσσοι διπλωμάται, καὶ ὅτι οὐδὲν κατ' οὐσίαν θυσιάζουσα ἱκανοποιεῖ τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τύπους, ὥς τῷ 1871 προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Εὐξείνου.

Καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἐντὸς τῆς ληγούσης ἐβδομάδος ἱστορικὸν τῆς μεσολαβήσεως. Παντοῖαι δὲ καὶ ἄλλαι καθ' ἐκάστην διεδίδοντο φήμαι, οἷον ὅτε μὲν ὅτι ἐγνώσθησαν εἰς τὴν Πύλιν ἐμπιστευτικῶς οἱ ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἀπαιτούμενοι ὅροι, ὅτε δὲ ὅτι ἀνακωχὴ συνωμολογήθη ἢ συνομολογεῖται ὁσανοῦπω δεκαπενθήμερος ὅπως ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ συνεννοηθῶσιν αἱ ἐμπόλεμοι δυνάμεις περὶ χωριστῆς εἰρήνης. Ἡ τελευταία αὕτη φήμη διαδοθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐβδομάδος, ἤρξατο ἐπαναλαμβάνομένη καὶ ἐπ' ἐσχάτων μετὰ τὸ ναυάγιον τῆς ἀγγλικῆς μεσολαβήσεως, ἐόρεθη δὲ ὅτι ἡ εἰρήνησις ὁρεῖται εἰς τὴν αὐστρουγγρικὴν κυβέρνησιν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, πολλῷ εὐχερεστέραν θεωροῦμεν, ὥς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, τὴν ὀριστικὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης ἢ τὴν σύμβασιν ἀνακωχῆς ἢ τῶν ὄρων δυσκολώτατον θεωροῦμεν τὸν καθορισμόν.

Ἐξετάσαντες τὰ τῆς στάσεως τῆς Ἀγγλίας δεόν νὰ σημειώσωμεν ἐκ καθήκοντος χρονολογικοῦ τὸ παρὰ τινος ἐνταῦθα φύλλου ἀπροσδοκῆτως ἀγγεληθὲν καὶ ἐπαναληφθὲν ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον ἤρξατο μετὰ τοῦ ἐλληνικοῦ διαπραγματεύσεων, αἵτινες ἀπέληξαν εἰς ὀριστικὴν συνεννόησιν καὶ ἀλληλεγγύην ἀπέναντι τῆς ἐν Ἀνατολῇ κρίσεως, κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς συνεννοήσεως ταύτης ἡ Ἑλλάς ἀνέστειλε τὰς ναυτικὰς αὐτῆς παρασκευὰς καὶ παρασκευάζει μόνον χερσαίας δυνάμεις πρὸς ἐνδεχομένην ἐνέργειαν μετὰ τῆς Ἀγγλίας.

Ἐάν ἡ εἰδησις αὕτη δὲν ὑποτεθῇ στερουμένη ὑποστάσεως, οὐχ ἦττον ὁμῶς βέβαιον εἶναι ὅτι χρήζει ἐπικυρώσεως. Τοσαῦτα τὰ περὶ Ἑλλάδος διαδιδόμενα — καὶ φυσικῶς, ἔνεκα τοῦ ἀναποσπάστου τῆς πρεσβυτάτης τῶν ἀνατολικῶν φυλῶν ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος — ὥστε πολλὴ ἀπαιτεῖται ἐπιφύλαξις εἰς τὴν περὶ τούτων κρίσιν. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ὀνειρώττουσι καθ' ἐκάστην ὅτε μὲν διακοινώσῃς Τρικούπη περὶ αὐτονομίας τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας, ὅτε δὲ ἐπαναστάσεις ἐν Θεσσαλίᾳ· ἀλλ' αἱ ὀνειρώξεις αὗται μετ' οὐ πολὺ ἀποκαλύπτονται κεναὶ καὶ χιμαιρικαὶ καὶ ἔχουσι τὴν ἀφορμὴν αὐτῶν ἐν ἀπλῇ τινι διαδηλώσει ἐν Λαμίᾳ ἢ ἀλλαχοῦ, ἢ ληστοπραξίᾳ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν. Τὸ μόνον ὅπερ φαίνεται ἔχον ὑπόστασιν τινὰ φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ ἐγκάρδιον τῶν σχέσεων μεταξύ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, ὅπερ ἴσως ἔχει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐξακολουθούσαις διαπραγματεύσεσι περὶ ἀγορᾶς τινῶν πλοίων.

Ἐν Ἰταλίᾳ ἡ ἀπὸ δύο περίπου ἐβδομάδων ἐνσκήψασα ὑπουργικὴ κρίσις ἔληξε, τοῦ κ. Δεπρέτη σχηματίσαντος νέον ὑπουργεῖον, ἐν ᾧ αὐτὸς μὲν ἐπεφυλάξατο τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, προσέλαβε δὲ ὡς ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν τὸν τίως πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Κρίσπην, οὗ γνωστότατον ἐπ' ἐσχάτων ἀπέβη τὸ ὄνομα διὰ τὴν εἰς Γερμανίαν περιοδείαν αὐτοῦ, ἀφορμὴν παρασχούσαν εἰς τὰς περὶ ἰταλογερμανικῆς συμμάχιας φήμας. Ὁ ὑπουργικὸς οὗτος συνδυασμός εἶναι ἰδίᾳ ἀξιοσημεῖωτος ἐπὶ τῇ ἐνεστώσῃ καταστάσει τῆς Ἀνατολῆς, περὶ ἧς ἐξέφρασε κατὰ τὴν ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ διαμονὴν αὐτοῦ ὁ κ. Κρίσπης ἰδέας λίαν ῥιζοσπαστικὰς. Ἐπανειλημμένως μετὰ τῶν ὑπουργῶν τούτων ἔσχε συνεντεύξεις ὁ τὴν Ἰταλίαν νῦν περιοδεύων κ. Γαμβέτας, εἰς δὲ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας ἀποδίδεται μετὰ τινος ὑποστάσεως πολιτικὸς λόγος.

Ἡ πηγίωσις τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡ παῦσις τῶν φόβων

περί κρίσεως ἢ πραξικοπήματος ἀποδίδουσιν εἰς τὴν δύνῃν ταύτην τὴν δικαίαν αὐτῆς ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων. Λέγεται ἀπὸ τοῦδε ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. Βαδινγκτεν σκέπτεται νὰ λάβῃ οὐχὶ βεβαίως ἐνεργὸν στάσιν ἀλλὰ πλειότερον ἐνδιαφέρον εἰς τὰ τῆς Ἀνατολῆς. Ἐπὶ τούτῳ θρυλεῖται ὅτι ἀνακοινώσῃς ἰδεῶν ἐγένοντο μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἰς ἃς δὲν εἶναι ἴσως ἄσχετος ἢ εἰς Ἰταλίαν μετάδοσις τοῦ κ. Γαμβέτα καὶ ὁ διορισμὸς εἰς τὴν ἀφ' ἐνὸς ἔτους χηρεύουσιν γαλλικὴν πρεσβείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ κ. Φουρνιέ διπλωμάτου διακριθέντος ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ πρεσβείαν αὐτοῦ.

Τὸ δημοκρατικὸν ὑπουργεῖον Δυφῶρ καταγίνεται καὶ ἐσωτερικῶς εἰς τὸ νὰ καθάρσῃ τὴν διοίκησιν ἀπὸ τῶν δημιουργημάτων τῆς μερίδος τῆς ἡθικῆς τάξεως, ἥτις παρ' ὀλίγον ἐπετελεῖ νέον δεκεμβριανὸν πραξικόπημα. Ἦδη ἐπαύθησαν πάντες σχεδὸν οἱ νομάρχαι καὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ νομοταγῶν δημοκρατικῶν, τελευταῖον δ' ἀγγέλλεται ὅτι ἐπαύθη καὶ ὁ στρατηγὸς Δουκρό, γνωστὸς γενόμενος κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων καὶ περιώνυμος διὰ τὰ ἀντιδραστικὰ αὐτοῦ φρονήματα, καὶ τινες ἄξιωματικοὶ δι' ἀπειθαίαν, ὡς ὁ τηλεγράφος ἀγγέλλει.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἦν ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις τῆς εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως καὶ αἱ ἐκφρασθεῖσαι μομφαὶ βουλευτῶν τινῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ πλοίου *Μερσίνης*, ἐπὶ τῇ διαγωγῇ τοῦ διοικητοῦ Προκόπλιε καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῇ διεξγωγῇ τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων. Μετὰ πολλὰς καὶ σπουδαίας συζητήσεις ἡ Βουλὴ δι' ἱκανῆς πλειονοψηφίας ἐψήφισεν ἐν τῇ ἀπαντήσῃ αὐτῆς ἀποδοκιμασίαν κατὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, εἰς τὰ μέτρα τῆς ὁποίας ἀποδίδει τὸ ὅτι ἡ κατὰστασις τοῦ κράτους δὲν εἶναι ἐνδοξότερα

Υ. Γ. Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ ὑγίεια τοῦ πάπα ἐμπνέει καὶ

πάλιν φόβους. Ὁ κ. Γαμβέτας ἔτυχεν ἀκροάσεως καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ἐπισκέψατο δὲ τὸν γάλλον δημοκρατικὸν ὁ τῆς Τουρκίας ἐν Ρώμῃ πρεσβευτῆς Τυρχάν βέης. Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος ὑποδεχόμενος τοὺς ὑπουργοὺς ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ νέον ἔτος θὰ ἐπενέγκῃ τὴν εἰρήνην.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ.

Τὰ περὶ τὴν Σοφίαν στρατιωτικὰ γεγονότα εἰσὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Πλέδνας τὰ σπουδαιότατα πάντων, καθ' ὅσον τὸ ζήτημα τῆς ἐπὶ τὴν Θράκην προελάσεως τῶν Ρώσων ἐκεῖθεν κυρίως ἐξήρτηται. Σπουδαίας οἱ Ρῶσοι συνεκέντρωσαν ἐκεῖσε δυνάμεις, τὴν δὲ διεύθυνσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐργασιῶν ἀνέλαβε, λέγουσιν αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, αὐτὸς ὁ ῥώσος ἀρχιστράτηγος μέγας δούξ Νικόλαος.

Ἦδη ἀπὸ τῆς 12/24 δεκεμβρίου οἱ Τούρκοι παρετήρησαν μεγάλας τῶν Ρώσων κινήσεις προκγγελλούσας σπουδαίας προελάσεις, καθ' ὧν ἐλήφθησαν τὰ δέοντα μέτρα. Τὴν 15/27 οἱ Ρῶσοι ἤρξαντο προελκύνοντες ἐκ Τάς κεσσέν πρὸς τὴν ἀπὸ Σοφίας εἰς Ἰχτιμάν ὁδὸν ἐπὶ τῷ προδήλῳ σκοπῷ τοῦ νὰ διακόψωσι τὴν ὁδὸν ταύτην ἐν ἐπιχειρῇ τινὶ σημείῳ. Ταύτοχρόνως ἐτέρᾳ αὐτῶν μοίρᾳ προήλθον ἐκ Τάς κεσσέν πρὸς τὴν Σοφίαν καὶ ἀφίκετο τὴν 17 εἰς τὸ χωρίον Τσελιπέκ, τρίωρον ἀπέχον τῆς πόλεως ταύτης· αὐθημέρον δὲ ἡ πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰχτιμάν προελάσασα ῥωσικὴ μοίρα διέκοψε τὴν μετὰ Σοφίας καὶ Ἰχτιμάν συγκοινωνίαν ἐν τῇ θέσει Γενί χάν ἀναμέσον τῶν δύο πόλεων. Φαίνεται ὅτι αἱ προελάσεις αὗται δὲν ἐγένοντο ἀμαχητὶ καὶ ὅτι αἱ ἐπισυμβῆσαι μάχαι δὲν ἀπέστησαν ὑπὲρ τῶν ὀθωμανικῶν ὀπλῶν, ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὰς πληροφορίες ἃς ἔλαβεν ὁ *Ἰνσταυλικὸς Κήρυξ* ἐξ ἀνδρῶν τὸ παρελθὸν σάββατον ἐκ Σοφίας ἀναχωρησάντων. Τρεῖς ἄγγλοι ἰατροὶ καὶ εἰς λοχαγός, λέγει, ἤχημαλωτεύθησαν, οἱ δὲ κάτοικοι περίτρομοι ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν Ρώσων ἔ-